

Naša SKUPNOST

glasilo szdl ljubljana moste-polje

Razprava o osnutku odloka o ustanovitvi stanovanjske samoupravne skupnosti v Ljubljani

OPREDELIMO STATUS HIŠNIH SVETOV

Šestega in desetega septembra so se v Mostah in Novih Jaršah sestali delovni ljudje v združenem delu in občani v krajevni skupnosti k razpravi o osnutku odloka o ustanovitvi SSS v Ljubljani. V Mostah je bilo navzočih 31 zastopnikov hišnih svetov in 34 etažnih lastnikov, v Novih Jaršah pa 22 predstavnikov HS in 27 etažnih lastnikov. Že po udeležbi lahko zaključimo, da je razprava naletela na velik odziv uporabnikov stanovanj.

Odlok sam so pojasnjevali po določilih, ki jih v osnutku dajejeta obe ustavi, pri čemer so posebej naglaševali samoupravnost in solidarnost.

Navzoči so imeli največ pripomb na 6. člen osnutka, kjer da naj bo določeno, da statut ureja pod pojmom spremljajočega objekta kar konkretno: VVZ, šole in trgovine. Nadalje: Skupščino stanovanjske skupnosti naj nikakor ne sestavljajo delegati stanovanjskih podjetij, ker nimajo v njej kaj iskati. Stanovanjsko podjetje mora postati le servis SSS, ki bo pomagal skrbeti za redno vzdrževanje stanovanjskih hiš in stanovanj — pa nič drugega. Treba bo tudi jasno naštet, katere odboje naj ima SSS ter zaključiti, da je določilo 13. člena nejasno, ker spregleduje, da so odboji organi skupščine! V 9. členu niso logično in po interesih pravilno določeni delegati skupščine. Občani zahtevajo, naj ima vsaka krajevna skupnost po enega delegata v skupščini in to ne glede na velikost: torej 85 v Ljubljani, delavci v združenem delu pa tudi 85 delegatov. Ali je številka 123 v predlogu le bojazan pred premajhno ali preveliko dvorano v Ljubljani? Tudi glede delegatov naj obvelja načelo, da nimajo stanovanjska podjetja kaj delegirati v skupščino. Občani tudi ugotavljajo, da ni postavljen rok za formiranje samoupravne stanovanjske skupnosti v Ljubljani; prav tako pogrešajo določilo, da so stanovanjska podjetja dolžna v 90

dneh prenesti stanovanja, s katerimi upravljajo, v sklad SSS v Ljubljani. Menimo, da bi 1. januarja 1974 morala samoupravna skupnost pričeti z delom, ko naj bi bila stanovanjska podjetja v sedanji obliki dokončno likvidirana. In zakaj? V drugem delu razprave so namreč razpravljavci zelo ogorčeno prikazovali dokaj pereče in raznovrstne probleme, s katerimi se vsakodnevno srečujejo in jih poskušajo urediti; gre za tekoče vzdrževanje stanovanjskih hiš — stanovanj, nekorektno delo hišnikov, slabo vzdrževanje zelenic in okolice zgradb, skratka za vse tisto, o čemer pravimo, da je najslabše urejeno v sedanjem sistemu in v domeni samo stanovanjskih podjetij.

Zlasti vsakodnevne reklamacije zaradi neurejenosti, popravil dvigal in drugih naprav povzročajo hudo kri in — po trditvah večine — jemljejo dokaj prostega časa posamezniku, da to v potuho stanovanjskega podjetja sam ureja in se jezi. Razpravljavci so kar od kraja trdili, da sedanja samouprava na področju upravljanja stanovanj ni socialistična, da je stanovanjsko podjetje monopolistično, da troši sredstva, katere ne služi s svojim delom itd. Vsakodnevne reklamacije, neredna popravila, grožnje v zvezi z neukljidnostjo posameznih stavb in stolpnic (za kar ima konkretno SP FONDO povsem gluha ušesa) so pripeljale do zahteve po izglasovanju nezaupnice FONDU s strani uporabnikov

stanovanj, katere predstavljajo razpravljavci — hkrati z zahtevom, da direktor odstopi. Kot dejavnost posebnega družbenega pomena bi SP moralo več in tekoče popraviti, imeti posluš za vsako napako, za njeno odpravo in ne nazadnje za občana, ki stanovanje uporablja. Od obljub se ne da živeti! Obljube izrekajo že sedmo leto. Gre torej že kar za krepko obdobje, ko bi morali vsi skupaj uživati sadove dobrega gospodarjenja. Rezultat pa je porazen in zelo malo občanov SP zagovarja.

Zato so razpravljavci odločno zahtevali, da je treba poslati republiški skupščini zahtevo naj pripravi zakon o samoupravljanju v stanovanjskih hišah, ki bo vrnil hišnim svetom status pravne osebe in tej osnovni celici samouprave prepustil odločanje o rednem vzdrževanju stanovanj, nastavitvi hišnikov in

DELOVNA SKUPNOST VELETRGOVINE

Mercator

urejanju okolice ter seveda zagotovil tudi potrebna sredstva. Ta zakon je treba pripraviti čimprej, ker je po mnenju razpravljavcev potreben istočasno z ustanovitvijo samoupravne stanovanjske skupnosti v Ljubljani.

Razpravljavci so pooblastili obe krajevni skupnosti, da v oktobru skličeja še en razgovor. Takrat naj pridejo predstavniki FONDA in naj odgovorijo, kaj so naredili na reklamacije, ki so jih neposredno izrekli na obeh sestankih navzoči občani.

LEOPOLD KOS

Kadrovske spremembe

Občinska skupščina Ljubljana Moste-Polje je na seji obeh zborov 13. septembra 1973 sprejela vrsto sklepov, ki se nanašajo na kadrovske zadeve.

Skupščina je sprejela na znanje predlog predsednika občinske skupščine Poldeta Mačka, da bo od 1. oktobra 1973 dalje opravljal dolžnost predsednika občinske skupščine poleg svoje redne zaposlitve. Polde Maček je namreč imenovan za generalnega direktorja združenega podjetja živilske industrije Ljubljana. To dolžnost bo nastopil 1. oktobra letos, zato je predlagal, da bi do izteka mandata dobe opravljal funkcijo predsednika občinske skupščine nepoklicno. Za podpredsednika občinske skupščine za resor gospodarstva je skupščina izvolila Milivoja Samarja, predsednika sveta za gospodarstvo.

Ustanovljen je tudi iniciativni

OB TEDNU OTROKA

Prvi teden v mesecu oktobru je posvečen otrokom. Na videz manj pomemben dogodek je priložnost za osvežitev starega spoznanja o tem, da so otroci naša bodočnost in o tem, da delamo zanje in ne samo zase, ko oblikujemo podobo našega sveta. Seveda, pri tem ne gre samo za preprosto materialno skrb, namreč zato, da bi svojim potomcem zagotovili boljši kos kruha, kot smo ga imeli sami. Gre za odgovornejše in težje naloge, v prvi vrsti za posredovanje najboljših moralnih ter etičnih vrednot, za vzgojo socialističnega človeka, ki mu bomo lahko predali revolucionarna izročila našega časa, in ga usposobili za to, da jih bo nenehno izpolnjeval, skladno s prevzetimi obveznostmi in v dobrobit skupnosti.

Seminar za razlagalce ustave

Občinska zveza sindikatov Ljubljana Moste-Polje je 12. septembra priredila seminar za razlagalce nove zvezne in republiške ustave. Seminarja so se poleg predstavnikov osnovnih organizacij zveze sindikatov iz delovnih organizacij udeležili tudi člani občinske skupine za pojasnjevanje ustavnih dopolnil.

V uvodnem delu seminarja so o ustavnih dopolnilih spregovorili podpredsednik republiške konference SZDL Vlado Beznik, član CK ZKS Miran Potrč in sekretar za gospodarstvo IS SRS Drago Petrovič.

Kot je znano, so nosilke in organizatorice javne razprave o osnutku republiške in zvezne ustave v TOZD osnovne organizacije sindikata. V ta namen morajo sindikati v TOZD ustanoviti koordinacijske odbore za

izvedbo javne razprave o obeh osnutkih ustave. Odborom je naloženo, da izdelajo načrte, v katerih naj bi konkretno opredelili način izvedbe javne razprave, kraj in čas le-te, kdo bodo razlagalci, zagotovitev evidentiranja mišljenj, predlogov in pripomb ter vlogo internih informacij, družbeno-političnih organizacij, samoupravnih organov in strokovnih služb. V koordinacijske odbore bi veljalo poleg zastopnika sindikatov pritegniti še sekretarja osnovne organizacije ZK, predsednika aktiva ZMS in druge.

O rezultatih javne razprave odbori iz TOZD poročajo koordinacijski komisiji za spremljanje javne razprave pri občinski konferenci SZDL in občinske mu sindikalnemu svetu Moste-Polje, Ob Ljubljani 42 — telefon 315-980. V pripravi so tudi posebni obrazci o pisanju zapisnikov na razpravah.

Po končani javni razpravi o osnutkih obeh ustav pa koordinacijske odbore čakajo še zahtevne naloge: evidentiranje kandidatov za družbeno-politične skupnosti, razprava o tezah za izdelavo novega občinskega statuta, družbeni dogovor o osnovah kadrovske politike na območju ljubljanskih občin, ustanovitev samoupravnih stanovanjskih skupnosti in njen statut ter ustanavljanje samoupravnih telesnokulturnih skupnosti.

SONČNI VLAK

7. septembra je Sončni vlak na svoji poti po Avstriji in sosednjih državah pripeljal tudi v Slovenijo.

Na ljubljanski železniški postaji so ga pričakovali podpredsednik mestne skupščine, predstavnik republiškega zavoda za zdravstvo in socialno varstvo, predstavniki republiškega in mestnega odbora Rdečega križa, vsi predstavniki občinskih odborov RK mesta Ljubljane ter mladi člani Rdečega križa in pionirji vseh ljubljanskih občin.

Iz naše občine so letos vlak humanosti pozdravili mladi člani RK z osnovne šole Jožeta Moškriča. Invalidom so izročili šopke rož in jim poklonili zastavice.

ZDRAHE

Verjemite, da človek rad prime za pero, kadar ima opravka s plemenitim dejanjem, z zanimivo potopisno reportažo, kadar se pogovarja z nekom, ki mu je usoda namenila takšno ali drugačno življenje, ali se tudi loti svojih spominov. Tedaj pero svobodno steče, snov je razgibana in živahna; ni treba navajati suhoparnih števil, na člene tega in onega zakona, lahko se izogibaš stereotipnemu izrazju npr. aktivističnega jezika in ni treba tehtati besed, stavkov in podobno. Žal pa se pri pisanju večših sreča še z drugačno snovjo, ki ti „ne leži“, se ti upira. In vendar moraš prijeto za pero ter jo zapisati.

V mislih imamo gospodarski kriminal, o katerem smo pisali v prejšnji številki Naše skupnosti in pri tem razumljivo naleteli na različno odmevnost pri bralcih. Medtem ko je ogromna večina bralcev pozdravila prizadevanja piščih, da javnost objektivno seznanimo z nekaterimi konkretnimi pojavi gospodarskega kriminala v naši občini, so se tu in tam pojavila različna posamična ali celo skupinska, pa nenačelna, zakulisna in nič kaj dobronamerna namigavanja in podtikanja. Pisali smo v najboljši veri in prepričanju, da prispevamo k objektivizaciji stvari, brez kančka napihovanja, lova za senzacija ali predimenzioniranja deliktov.

Naši skupnosti niso potrebne senzacije, s pomočjo katerih bi si višali naklado, ker list dobiva vsaka družina v občini zastoj. Nismo šli v lov na čarovnice. Izkazalo pa se je, da nobena družbena grupacija ni imuna od kriminalnih dejanj in da žal tudi prosveta ni izjema. Zakaj potem le-to postavljati v nekaj privilegirani položaj? In čemu in pred kom jo je treba cehovsko braniti?

Je že tako v življenju in v človeški naravi: premnogokrat smo pripravljeni braniti stanovske tovariše, ki je zabredel tudi v gospodarski kriminal — a za vsako ceno!? Kaj se za tako „vsako ceno“ morda ne skriva tudi možnost, da bi s tem odvrnili pozornost od morebitnih jutrašnjih lastnih problemov?